

Norsk Kennel Klubs Lovkomité – Sak 4/2022

1. Hva saken gjelder

NKKs Lovkomité fikk oversendt saken til behandling 7. november 2022. Saken gjelder om Hovedstyrets delegering til NKKs særkomite utstilling av kompetanse til å avsette eksteriørdommere og ringsekretærer, og ev andre disiplinærreaksjoner, er innen dagens lover i NKK.

Hovedstyret (HS) vedtok i møte av 13. september 2022 i sak 111/22 *Mandater særkomiteer, jf. sak 103/22* endringer i mandatet til NKKs Særkomité for utstilling (NSU). Mandatet til NSU ble endret slik at NSU fikk utvidet adgang til å ilegge disiplinærreaksjoner mot tillitsvalgte, herunder dommere og ringsekretærer. Det fremgår av mandatet at NSU i pkt. 6.3 har «Fullmakt jf. NKKs lover § 7-6 og 7.9 til å beslutte disiplinære reaksjoner ved brudd på regelverket omtalt i mandatets pkt. 7.4, jf. NKKs lover § 7.2 d og 7.3 a, e, f, g, i og j, samt anke saker hvor særkomiteen er part, og i pkt. 6.5 «Fullmakt til å autorisere/avautorisere ringsekretærer, og det står at DUK innstiller til avautorisering eksteriørdommere «som ikke innehar nødvendig faglig kompetanse eller ved regelbrudd omtalt i NKKs lover 7.2, mens endelig vedtak fattes av NSU.

I samme mandats pkt. 7.6 «Utdanning/autorisering» er avautorisering delegert til DUK. «NKKs dommerutdanningskomite (DUK) er delegert fullmakt til å avautorisere eksteriørdommere.»

I etterkant av vedtaket har det oppstått uenighet om tolkningen av NKKs lover, hvilken kompetanse HS etter lovene har til å delegere myndighet i disiplinærsaker. Rent konkret gjelder spørsmålet om det er Domsutvalget (DU) og bare DU som kan avautorisere dommere, eller om det også er gyldig delegert til NKKs særkomite for utstilling, NSU, og videre til DUK. Det betyr i så fall at både DU og NSU vil ha kompetanse til å avautorisere utstillingsdommere. I denne sammenheng blir det også spørsmål om det er lovlig å delegere videre ned til NKKs Dommerutdanningskomite, DUK. DUK er etter nåværende mandat gitt myndighet til å innstille til avautorisering ved «regelbrudd omtalt i NKKs lover 7.2.»

Som følge av dette har det oppstått et behov for å få en avklaring på omfanget av Hovedstyrets delegasjonsmyndighet i disiplinærsaker etter NKKs lover kapittel 7. Den 27. oktober 2022 vedtok HS å oversende saken til Lovkomiteen for vurdering. I vedtaket fremgår følgende

Hovedstyret vedtok å la Lovkomiteen vurdere mandatet til NKKs Særkomite for utstilling (NSU) når det gjelder hvilken myndighet HS har til å delegere myndighet i disiplinærsaker. Særlig i forhold til avautoriseringer i disiplinærsaker, samt henvisninger i mandatet til andre bestemmelser enn § 7-9.

2. Lovkomiteen uttaler

Spørsmålet faller inn under lovkomiteens mandat, jf. NKKs lover § 6 første ledd.

Inhabilitet

Lovkomiteen har vurdert sin egen inhabilitet.

Inhabilitet reguleres av saksbehandlingsreglene § §2:

«En tillitsvalgt eller medarbeider i NKK er inhabil til å delta i forberedelsen av og/eller avgjørelsen av saken når:

a) Vedkommende er part i saken

b) Vedkommendes nærstående er part i saken. Som nærstående regnes ektefelle/samboer/partner, tidligere ektefelle/samboer/partner, barn, stebarn og samboers barn (inkl stebarn i tidligere samboer- og ekteskap/partnerskap), søsken, foreldre samt barnebarn.

c) Vedkommende har en fremtredende personlig eller økonomisk særinteresse i en sak som er til behandling.

d) Samme person skal ikke delta i behandlingen av en sak som gjelder rettigheter og plikter til en eller flere bestemte person(er) og/eller deres hund(er) i mer enn ett organ. Som tillitsvalgt regnes også autorisert personell samt særskilt bemyndiget eller oppnevnt representant.

Man kan ikke delta i behandlingen av, eller avgjørelse i, saker hvor man er inhabil. Personer som er valgt eller oppnevnt til tillitsverv i NKK plikter å vurdere sin egen habilitet ved behandlingen av saker i de organene de er oppnevnt i. Tilsvarende gjelder for NKKs medarbeidere. Reises det tvil om personens egen vurdering av habilitet, skal habiliteten avgjøres med flertall i det forumet som behandler saken, eventuelt av medarbeiders overordnede.»

Haakon Rognsaa Arnesen var sekretær for NSU da han arbeidet som jurist i NKK. Mange av de samme medlemmene som er der i dag satt den gang også i komiteen, og problemstillingene om NSUs kompetanse var oppe i forbindelse med at NSU skulle gi uttalelser i disiplinærsaker. I rollen som sekretær uttalte hans seg om regelverket slik administrasjonen mente det var å forstå.

Komiteens to øvrige medlemmer, Anne Cathrine Frøstrup og Anders Tunold-Hanssen, mener at Rognsaa Arnesen ikke er inhabil. Bestemmelsen om inhabilitet rammer de posisjoner som personer innehar på det tidspunkt saken skal behandles. Arnesen har sluttet i NKK sommeren 2020, RS var også klar over hans tidligere stilling da han ble valgt som medlem av Lovkomiteen, og han har heller ingen personlig interesse i utfallet av saken.

Anders Tunold-Hanssen ledet den første Særkomiteen for utstilling frem til 2018, og satt i Lovutvalget 2017 som utarbeidet forslag til nye saksbehandlingsregler i disiplinærsaker, justeringer i Appellutvalgets og Disiplinærkomiteens instruksjer, samt utarbeidet tilsvarende bestemmelser for særkomiteenes saksbehandling i disiplinærsaker. Komiteen var sentral da dagens regelverk ble utarbeidet. Han er pt praktiserende eksteriørdommer.

Komiteens to øvrige medlemmer, Anne Cathrine Frøstrup og Haakon Rognsaa Arnesen, mener at Tunold-Hanssen ikke er inhabil. Som eksteriørdommer må han på linje med alle tillitsvalgte akseptere de avgjørelser som organisasjonen treffer. Bestemmelsen om inhabilitet rammer de posisjoner som personer innehar på det tidspunkt saken skal behandles. Historisk og faglig kompetanse er i seg selv ikke inhabiliserende. Tunold-Hansen er ikke lenger leder eller medlem i NSU, og han har heller ingen personlig interesse i utfallet av saken.

Hva kan medføre reaksjon?

NKKs lover kapittel 7 regulerer disiplinærsystemet i NKK. NKKs lover § 7-2 angir hva som kan medføre disiplinærreaksjon:

En eller flere reaksjoner etter dette kapitel kan ilegges, dersom:

- a) NKKs eller klubbers og forbunds lover, bestemmelser eller vedtak brytes. Bare brudd på lover, bestemmelser og vedtak som er bekjentgjort på tilfredsstillende måte før den aktuelle handling fant sted, kan danne grunnlag for disiplinærreaksjon.*
- b) Det i forbindelse med virksomheten til NKK, NKKs klubber og forbund eller avl hvor avkommene registreres eller søkes registrert i NKKs register, utøves rettsstridig vold, opptres uredelig, gis villedende opplysninger eller forklaringer, begås økonomiske misligheter eller på annen måte opptres uakseptabelt.*
- c) Det begås handling som er egnet til negativt å påvirke klubber og forbund eller samarbeidende klubbers og forbunds mulighet til å avholde terminfestede arrangementer eller gjennomføre/tilby aktiviteter i regi av NKKs klubber og forbund, regioner, særkomiteer m.v. Ved brudd på arrangementsregelverk under arrangement gjelder bokstav a).*
- d) Tillitsvalgt, herunder NKK-autoriserte og bemyndigede personer, opptres på en måte som er uforenlig med sin rolle.*
- e) Hund behandles på en uakseptabel måte.*
- f) Det fremmes sterkt krenkende eller svært utilbørlige offentlige utsagn om NKKs tillitsvalgte, autoriserte eller bemyndigede. Et enkeltmedlems offentlige utsagn som berører et annet enkeltmedlem er NKK uvedkommende.*

Eller det gjøres forsøk på eller medvirkes til sådanne forhold.

Etter § 7-4 første ledd er de behandlende organer Ankeutvalget, Domsutvalget og den som er gitt myndighet ved fullmakt fra NKKs Hovedstyre, jf. § 7-9.

Hovedstyrets delegasjonsmyndighet.

Hovedstyrets delegasjonsmyndighet følger av § 7-9. Etter første ledd kan særkomiteer delegeres myndighet til å legge mildere disiplinærreaksjoner i bestemte tilfeller.

- a) legge advarsel, tap av premiering/mesterskap/kåring, stille vilkår for deltagelse eller legge inntil 1 års utelukkelse/aktivitetsforbud som reaksjon mot hund ved*
- uønsket adferd hos hund i forbindelse med terminfestet arrangement eller annet arrangement i regi av en av NKKs klubber og forbund, regioner eller særkomiteer,
- brudd på regelverk eller vedtak i NKK fra hund eller person med tilknytning til hunden eller den aktivitet som begrunner reaksjon.
- b) legge advarsel, tap av premiering/mesterskap/kåring eller inntil 1 års utelukkelse/aktivitetsforbud som reaksjon mot person ved*
- en persons brudd på regelverk eller vedtak i NKK i forbindelse med terminfestet arrangement eller annet arrangement i regi av en av NKKs klubber og forbund, regioner eller særkomiteer
- c) nekte hund og/eller avkom registrering, avregistrere hund og/eller avkom, legge hund og/eller avkom avlssperre, legge hund avlskarantene, legge oppdretter advarsel eller*

registreringsforbud i inntil 2 år, eller stille andre vilkår som følge av brudd på NKKs regler eller vedtak om avl, oppdrett eller registrering

d) ilegge advarsel ved brudd på § 7-2 som reaksjon mot person for øvrig,

e) frata hund og/eller eier eller annen person med tilknytning til hunden retten til å delta på terminfestet arrangement eller annet arrangement i regi av en av NKKs klubber og forbund, regioner eller særkomiteer i inntil 1 år eller inntil avgjørelse fra Domsutvalget foreligger, i tilfeller hvor en person er

- dømt for alvorlige lovbrudd med hunden i Norge eller i utlandet, eller er

- fradømt retten til å ha hund i Norge eller i utlandet

Hund som omfattes av slik reaksjon må ha tilknytning til den som har begått lovbrudd.

f) Fatte vedtak om oppfølging av NKKs internasjonale forpliktelser i disiplinærsaker

Etter § 7-9 andre ledd fremgår det at alvorlige saker som tilsier en strengere reaksjon enn de ovennevnte skal anmeldes til Domsutvalget (DU).

Bestemmelsen i § 7-9 spesifiserer helt konkrete forhold hvor det er anledning til å delegere avgjørelsesmyndighet i disiplinærsaker, typisk saker mot hund/person fra arrangement samt saker angående avl og oppdrett. Hensynet bak delegasjonshjemmelen er å kunne behandle bestemte typer disiplinærsaker på lavest mulig nivå i NKK. Det står ikke noe om adgang til å avautorisere dommere/ringpersonell.

Mandatet til NSU

I det nylig vedtatte mandatet til NSU fremgår det at særkomiteen har

6.3 Fullmakt jf. NKKs lover § 7.6 og 7.9 til å beslutte disiplinære reaksjoner ved brudd på regelverkene omtalt i mandatets pkt. 7.4, jf. NKKs lover § 7.2 d og f. 7.3 a, e, f, g, i og j, samt anke saker hvor særkomiteen er part.

samt

6.5 Fullmakt til å autorisere /av-autorisere ringsekretærer jf. pkt. 7.4. Avautoriseringen gjelder der ringsekretærer som ikke har nødvendig faglig kompetanse eller ved regelbrudd omtalt i NKKs lover. 7.2. NKKs DommerutdanningsKomité (DUK) er gitt særskilt fullmakt til å autorisere eksteriørdommere. DUK innstiller til avautorisering av eksteriørdommere som ikke innehar nødvendig faglig kompetanse eller ved regelbrudd omtalt i NKKs lover 7.2, mens endelig vedtak fattes av NSU.

Hvem har kompetanse til å avautorisere, NSU eller DU, eller begge?

Det går frem av forarbeidene til lovendringene i 2017, dokumentene til RS 2017, s 91 og 114, at det er DU som skal ha kompetansen til å foreta avautorisering i disiplinærsaker. Det heter at «lovendringen innebærer at alle avautoriseringssakene som er disiplinærsaker overføres til Domsutvalget, inklusive avautorisasjon av utstillingsdommere i disiplinærsaker som p.t. avgjøres av DUK». Videre ble Hovedstyret (HS) oppfordret til å justere mandatene for særkomiteene og DUK slik at disse reflekterer at det er DU som avgjør saker om avautorisasjon i disiplinærsaker. Det heter der:

«Lovendringen over, sammenholdt med endringene i § 7-9 (under) innebærer at alle avautoriseringssakene som er disiplinærsaker overføres til Domsutvalget, inklusive avautorisasjon av utstillingsdommere i disiplinærsaker som p.t. avgjøres av

DUK.»

«I tillegg bør Hovedstyret justere mandatene for særkomiteene og Dommerutdanningskomiteen (DUK), slik at disse reflekterer at det er Domsutvalget som avgjør saker om avautorisasjon i disiplinærsaker. (...).»

I forarbeidene samme sted side 104 presiseres dette at det «bør» foreligge klar delegasjonshjemmel i lovene § 7 dersom avautorisering kan delegeres til andre enn DU.

«NKKs lover inneholder per i dag ingen eksplisitt myndighet for Hovedstyret til å delegere avautorisering i disiplinærsaker til andre, annet enn den generelle bestemmelsen i NKKs lover § 4-5 om at «Hovedstyret kan opprette særkomité for å ivareta en eller flere aktiviteter innenfor NKK». Utvalget har ikke tatt inn noen bestemmelse som eksplisitt utelukker delegasjon av disse sakene, men ettersom dette er saker som er dekket av NKKs kapittel 7, det vil si § 7-2 c) jf § 7-3 e) og f), bør det foreligge klar delegasjonshjemmel i kapittel 7 før slik delegasjon skjer.»

Lovkomiteen finner at lovteksten med støtte i forarbeidene er klare på hva som kan delegeres og at hensikten var å overføre kompetansen til å avautorisere i saker nevnt i § 7 – 9 til DU.

Det kunne tenkes at man fikk et tosporet system, at både DU og NSU/DUK skal ha samme kompetansen.

Lovkomiteen mener det ikke er tilfelle. Når man ser på forarbeidene, er det åpenbart at kompetansen til å avautorisere i disiplinærsaker skulle ligge kun ett sted, og det er DU.

Her er nærmere begrunnelse for det synspunkt. Forenklinger og omorganisering av disiplinærsystemet var gjenstand for omfattende høring i den forbindelse. Oppsummert viste høringen (side 84) at

«Høringsinstanser som utgjør ca 62% av stemmevekten på Representantskapsmøtet støttet forslaget om å redusere antall disiplinærorganer i NKK til ett (Domsutvalget). Andelen «dels enige» utgjorde ca 8% og andelen «nei» ca 30%. De som svarte nei var i all hovedsak kritiske til manglende ankemuligheter.»

Den foreslåtte løsningen er flere steder oppsummert som følger av utvalget som var nedsatt til å vurdere dette (side 98):

«Utvalgets kommentarer: Utgangspunktet for § 7-9 er som sagt at all disiplinærmyndighet i utgangspunktet ligger hos Domsutvalget, men at visse type avgjørelser kan delegeres av NKKs Hovedstyret til NKKs Administrasjon. Dette er i overensstemmelse med dagens lovgivningsteknikk. Sagt på en annen måte: Det vil være til NKKs Hovedstyre å delegere til NKKs Administrasjon. Delegasjonshjemler som ikke benyttes betyr at den aktuelle sakstypen vil bli avgjort av Domsutvalget.»

Dette gjentas på side 112:

«Utvalgets oppsummering: Forslaget til omorganisering innebærer som kjent at alle disiplinærsaker fra Disiplinærkomiteen og særkomiteene i utgangspunktet flyttes til Domsutvalget for endelig avgjørelse der, med unntak for saker som avgjøres av NKKs Administrasjon iht delegasjon fra Hovedstyret med hjemmel i § 7-9. Det ligger som sagt elementer av kontroll med delegert myndighet i det at det er ankeadgang, at Hovedstyret kan instruere/trekke tilbake delegasjon og ved krav om publisering og årsrapport som muliggjør større grad av kontroll for Representantskapsmøtet.

Ved justeringen av § 7-9 har utvalget bestrebet seg på å beholde de løsningene som praktiseres per i dag (kodifisere NKKs Administrasjons praksis), samtidig som at det er åpnet for ytterligere delegasjon i tråd med utvalgets gjennomgang av saker som kan egne seg til delegasjon til NKKs Administrasjon. Vi har vektlagt at høringsinstansene i all hovedsak er positive til at enklere saker blir avgjort administrativt med illeggelse av reaksjoner fra den mildere enden av skalaen, fremfor via full behandling i Domsutvalget.»

Om hvilke saker delegasjonshjemmelen i § 7-9 skal omfatte, sies (side 113):

«Utvalget har også fjernet de aller mest inngripende reaksjonene som sto i § 7-9, fordi slike reaksjoner bør ilegges av Domsutvalget. Dette er også i overensstemmelse med dagens praksis.»

Dette gjentas (side 113).

«Utvalgets forslag til lovendringer innebærer blant annet at alle saker i utgangspunktet skal avgjøres av Domsutvalget, med unntak slike som Hovedstyret kan delegerer til NKKs Administrasjon å avgjøre med hjemmel i § 7-9 (og faktisk har delegert dit).»

Videre er også dette omtalt på side 104 hvor det fremgår at

«Virkningen av at disse alternativene er fjernet er at Hovedstyret ikke lengre kan delegerer til NKKs Administrasjon å illegge slike reaksjoner. Det vil si at dersom Administrasjonen ønsker en reaksjon som nevnt i dagens bokstav d) til og med f) i en sak, eller livsvarig aktivitetsforbud på en hund, så må saken anmeldes til 105 Domsutvalget. Dette er såpass alvorlige reaksjoner at de bør ilegges av Domsutvalget. Tilsvarende hvis det er aktuelt å utestenge en hund fra aktiviteter i mer enn 1 år»

Side 103 gjentar med litt andre ord:

«Overskriften er endret fra «Reaksjoner mot hund» for å vise at § 7-9 nå er en ren delegasjonsbestemmelse. Siden alle disiplinærsaker iht forslaget skal behandles av Domsutvalget er det kun NKKs Administrasjon det er aktuelt å delegerer til. Dette er derfor presisert. Dermed bortfaller Hovedstyrets mulighet til å delegerer til særkomiteene, og særkomiteenes disiplinærsaker flyttes dermed over til Domsutvalget. NKKs lover inneholder per i dag ingen eksplisitt myndighet for Hovedstyret til å delegerer av autorisering i disiplinærsaker til andre, annet enn den generelle bestemmelsen i NKKs lover § 4-5 om at «Hovedstyret kan opprette særkomité for å ivareta en eller flere aktiviteter innenfor NKK». Utvalget har ikke tatt inn noen bestemmelse som eksplisitt utelukker delegasjon av disse sakene, men ettersom dette er saker som er dekket av NKKs kapittel 7, det vil si § 7-2 c) jf § 7-3 e) og f), bør det foreligge klar delegasjonshjemmel i kapittel 7 før slik delegasjon skjer.»

Lovene § 7-9 nevner konkrete og begrensede reaksjonsmuligheter, som f. eks tap eller kortere tids aktivitetsforbud. Her er ikke avautorisering og tap av tillitsverv nevnt. I tillegg er det også i § 7-9 tredje ledd inntatt en eksplisitt formulering om at Domsutvalget og Ankeutvalget kan illegge alle typer disiplinærreaksjoner, jf. NKKs lover § 7-3. Dette tilsier som nevnt at hensikten med lovendringen var å redusere kompetansen til å foreta visse konkrete disiplinærreaksjoner som avautorisering eller tap av tillitsverv.

En utvidet disiplinærmyndighet, inklusiv avautorisering, til NKKs Administrasjon eller de respektive særkomiteer, må ha hjemmel i loven.

RS 2021 utvidet Hovedstyrets adgang til å delegere myndigheten i § 7-9 til særkomiteene. Endringen innebar i praksis ingen endring eller utvidelse av hvilken type disiplinærsaker eller reaksjoner som Hovedstyret kan delegere, jf. § 7-9.

Det kan stilles spørsmål om de hensyn NSU har pekt på kan tilsi en annen tolking. NSU skriver blant annet at det fra tid til annen kan være reell uenighet mellom DUK – som har fått delegert kompetansen fra NSU – og DU om hvor terskelen bør ligge for avautorisering. NSU mener at sakene bør avgjøres der det er best faglig kompetanse, og at man følger prinsippet om å løse saker på lavest mulig nivå. DUK/NSU har lagt frem eksempler på scenarier på hvorfor avautoriseringer bør foretas av NSU/DUK og ikke DU. Mange av sakene hvor NSU har foreslått en disiplinær reaksjon, har blitt forkastet av DU.

NSU skriver videre:

«Dette kan lett forklares med at ikke alle saker enkeltvis vil gi grunnlag for disiplinær reaksjon, men mange bekker små gir en stor Å, og så kommer man til et punkt hvor det er nødvendig for å opprettholde tilliten til system om regelverk. Disse sakene er som oftest komplekse og sjeldent lite matematiske som en del andre lovbrudd i NKKs disiplinærsystem.»

Det nevnes eksempler som utstillingsdommere som til stadighet dobbeltbooker seg, eller hyppig gjentatte ganger være beruset på dommermiddag, eller flere ganger oppfører seg upassende overfor deltakere eller andre, eller gjentatte ganger omgår regelen om at utstillingsdommere kun kan fremføre hund på utstilling som er eiet eller oppdrettet av dommeren eller nærmest familie. Noen blir medeiere av en lang rekke hunder for å kunne gå i ringen. Om man da «glemmer» å omregistrere hund, er dette også en form for regelbrudd. En slik sak vil fort kunne passere i domsutvalget om man ikke kjenner historien. Det femte eksempel er tillitsvalgte som utidig bruker sosiale medier for å sette andre i dårlig søkelys.

NSU viser også til av NSU og Sporthundkomiteen mener at NSU kan ha, og bør ha myndighet til å ilegge reaksjoner mot tillitsvalgte, og at sakene bør behandles på lavest mulig nivå.

Lovkomiteen mener at det uansett er dagens lover som trekker grensene her. Slik lovene er utformet og må tolkes, er det etter Lovkomiteens mening ikke adgang til å delegere disiplinærreaksjoner til NSU/DUK. De hensyn som er trukket frem fra NSU rokker ikke ved denne lovtolkningen.

Endringer i adgangen til å delegere må i så fall skje ved lovendring på RS. De hensyn som NSU peker på, er argumenter fra NSU s side om det bør foretas endring av lovene. Det argumenteres for at DU bør treffe avgjørelser som ikke avviker vesentlig fra sedvane, kutyme og regelpraktisering andre steder, f. eks i andre land.

Det argumenteres også for at de som treffer avgjørelsen, bør kjenne til mer enn det som kommer frem i saken. Lovkomiteen vil peke på at det er behov for rettsikkerhetsvurderinger på individnivå,

det vil si for den det gjelder. Man skal prinsipielt sett dømmes ut fra det som anklagen gjelder, spørsmålet om skyld skal ikke baseres på om noen som dømmer kjenner forhistorie eller andre tidligere episoder som også vektlegges ved vurderingen av den enkelte sak. Reaksjoner bør basere seg på et mest mulig forutsigbart regelverk, og klare fakta. Dette for at den de gjelder, skal få mulighet til å forsvare seg i forhold til de brudd som blir påpekt.

En avveining av hensynene for og imot, herunder hensynet til faglig kompetanse og at saker bør avgjøres på lavest mulig nivå, eller i hvilken grad for eksempel hensynet til å beskytte de som står nærest i miljøet, blir en del av den politiske debatten som RS må ta standpunkt til i forbindelse med mulige lovendringsforslag.

Lovkomiteen mener etter dette at NKKs lover er tydelig med henhold til hvilken myndighet som kan delegeres til særkomiteene i disiplinærsaker. HS kan kun delegere det som eksplisitt er nevnt i § 7-9.

Mandatet til NSU er etter Lovkomiteens oppfatning for øvrig noe uklart i pkt 6.3 og 6.5. I pkt 6.5 er DUK gitt en særlig fullmakt, men det er uklart når denne kan brukes og når det er NSU som skal beslutte etter innstilling fra DUK.

Men uansett, slik NSUs mandat er utformet, har HS gitt NSU en videre myndighet enn det lovene åpner opp for. Lovkomiteen mener at HS kun har delegasjonsmyndighet til NSU innenfor de rammer som følger av NKKs lover § 7-9. Det innebærer etter Lovkomiteens vurdering at HS ikke har adgang til å delegere myndighet til NSU for å avautorisere autorisert personell, som dommere og ringsekretærer, der forholdet er å anse som en disiplinærsak, jf. NKKs lover § 7-2 og § 7-9.

I og med at det ikke er forenlig med dagens lover å delegere disiplinærreaksjoner til NSU, er det unødvendig for Lovkomiteen å vurdere om det er lovlig med videre delegering til DUK. Selv om NKKs lover § 7-9 d) gir HS anledning til å delegere myndighet for å ilegge advarsel i disiplinærsaker mot autorisert personell, kan HS kun delegere de disiplinærreaksjoner som eksplisitt er nevnt i § 7-9.

Det er det med andre ord ikke hjemmel for at NSU kan avautorisere dommere eller ringsekretærer i disiplinærsaker. Denne typen saker må anmeldes til Domsutvalget, enten av særkomiteen eller Hovedstyret.

3. Konklusjon

NKKs Hovedstyre ikke har hjemmel til å delegere myndighet i disiplinærsaker ut over det som fremgår av NKKs lover § 7-9. Det er i dag ikke hjemmel for delegering av avautorisering av dommere/ringsekretærer til NSU/DUK.

2511.2022

Haakon Rognsaa Arnesen

Anne Cathrine Frøstrup

Anders Tunold-Hanssen